

## ПІДХОДИ ДО ТЛУМАЧЕННЯ ІСТОРІЇ ФІЛОСОФІЇ У ТВОРАХ ДЕЛЬОЗА

*Бартусяк П. М., Вінницький національний технічний університет*

Розбір історії філософії Дельоз проводив що найменше двома способами: перший, у листі до Мішеля Кресоля (відомий як «Лист до суворого критика» у збірці «Переговори») він пояснює свій підхід до трактування історії філософії, застосованим ним у творах, присвячених Канту, Спінозі, Бергсону і Ніцше: для нього це, насамперед, репродуктивний акт (*enculage*) в межах цнотливих концепціях (*immaculée conception*): *«Я виображував, що підходжу до автора ззаду, із дитиною, яка була би його, і яка була би, утім, потворною»*; і другий, у бесіді «Про філософію» (у цій же збірці) Дельоз пише: *«Історія філософії – дисципліна, передусім, нерелексивна. Це радше мистецтво портрета у живописі. Це ментальні і концептуальні портрети»*. У творах Дельоза, два підходи, зазвичай, використовуються окремо один від одного. Приміром, *репродуктивний акт* Дельоз використовує у творі «Бергсонізм», прийом, притаманний його раннім, ще надто академічним, історико-філософським текстам, тоді як *мистецтво портрета* простежується у пізній період творчості, наприклад, у творі «Фуко». В основі цих підходів Дельоз бачить неможливість переказати те, що філософ уже сказав, неможливість не сказати те, що він каже, що, однак, присутнє у тому, що він каже. Істотним є те, що автор хоче сказати, а не що він сказав. Філософія, тому, має потребу не лише у філософському осмисленні, а і у не-філософському. Роль історії філософії не є допоміжною, вона, насамперед, дозволяє наблизитись до концепту, уможлиблює вивчення концепту, вона переповнена творчими функціями, творенням технік і процедур.